

LỄ THẬT VỀ CON TÀU CỦA NÔ-Ê

Bài 7 - Sự mâu nhiệm về những người và các loài vật được cứu khỏi sự hủy diệt của Đức Chúa Trời.

Sáng thế ký 7:1-9: Đức Giê-hô-va phán cùng Nô-ê rằng: Người và cả nhà người hãy vào tàu, vì về đời này Ta thấy người là công bình ở trước mặt Ta. Trong các loài vật thanh sạch, hãy đem theo mỗi loài bảy cặp, đực và cái; còn loài vật không thanh sạch mỗi loài một cặp, đực và cái. Cũng hãy đem theo những chim trời, mỗi thứ bảy cặp, trống và mái, để giữ giống ở trên khắp mặt đất. Vì còn bảy ngày nữa, Ta sẽ làm mưa xuống mặt đất, trong bốn mươi ngày và bốn mươi đêm; Ta sẽ tuyệt diệt khỏi đất hết các loài của Ta đã dựng nên. Đoạn, Nô-ê làm theo mọi điều Đức Giê-hô-va đã phán dặn mình. Và, khi lụt xảy ra, và nước tràn trên mặt đất, thì Nô-ê đã được sáu trăm tuổi. Vì cơ nước lụt, nên Nô-ê vào tàu cùng vợ, các con trai và các dâu mình; loài vật thanh sạch và loài vật không thanh sạch, loài chim, loài côn trùng trên mặt đất, từng cặp, đực và cái, trống và mái, đều đến cùng Nô-ê mà vào tàu, y như Lời Đức Chúa Trời đã phán dặn người.

Nô-ê đã vâng theo mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đóng một chiếc tàu để cứu cả nhà mình, cùng với các loài thú đồng mà Đức Chúa Trời đã tạo dựng nên trên đất này và được Đức Chúa Trời chọn cho được cứu khỏi cơn nước lụt. Khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời thấy chiếc tàu đã được đóng xong theo ý của Ngài, thì bấy giờ Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời mới phán với Nô-ê rằng: **Người và cả nhà người hãy vào tàu, vì về đời này Ta thấy người là công bình ở trước mặt Ta.**

Tự Nô-ê không biết khi nào thì cơn nước lụt mới xảy ra và trong khi người cùng cả nhà mình đóng chiếc tàu đó, thì họ không ở trong chiếc tàu, mà họ ở trong nhà mà họ đã sống trải suốt thời gian từ trước khi họ đóng chiếc tàu này, như vậy, trong suốt thời gian đóng chiếc tàu này, gia đình của Nô-ê vừa lao động để có lương thực duy trì sự sống mình, vừa đóng chiếc tàu theo mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời.

Trải qua gần một trăm năm, Nô-ê đã trung tín vâng theo mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời và chính Đức Giê-Hô-Va đã phán với Nô-ê rằng: **vì về đời này Ta thấy người là công bình ở trước mặt Ta.**

Toàn ý của câu 1 được chép trong Sáng thế ký đoạn 7, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tỏ ra lý do Nô-ê cùng cả nhà của người được phép vào tàu, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã thấy rõ sự trung tín của Nô-ê đạt tiêu chuẩn theo sự công bình của Đức Chúa Trời, ở giữa loài người đang sống trong thời kỳ đó, nghĩa là trải qua gần một trăm năm kể từ khi Nô-ê được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời mạng lệnh cho người đóng chiếc tàu, thì Nô-ê vẫn đồng đi cùng Đức Chúa Trời và đó là lý do phán quyết cuối cùng của Đức Chúa Trời cho những ai được phép vào chiếc tàu cứu chuộc mà Đức Giê-Hô-Va đã chọn, chứ không phải là khi Ngài mạng lệnh cho Nô-ê đóng chiếc tàu, thì người đã chắc chắn được vào trong chiếc tàu để được cứu khỏi cơn nước lụt.

Đây là nguyên tắc của sự cứu chuộc mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, nghĩa là không phải là khi người ta cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jê-sus Christ làm Chúa của sự sống mình, thì người ấy đã nhận được sự cứu chuộc cho linh hồn mình, nhưng là mọi người tin Chúa đều phải bền lòng theo Chúa cho đến cuối cùng, thì mới được cứu rỗi, như Lời Chúa đã chép.

Ma-thi-ơ 10:1-22: Đức Chúa Jê-sus gọi mười hai môn đồ đến, ban quyền phép trừ tà ma, và chữa các thứ tật bệnh. Tên mười hai sứ đồ như sau này: Sứ đồ thứ nhất là Si-môn, cũng gọi là Phi-e-rô, và Anh-rê là em người; Gia-cơ con của Xê-bê-đê, và Giăng là em Gia-cơ; Phi-líp cùng Ba-tê-lê-my; Tho-ma, và Ma-thi-ơ là người thu thuế; Gia-cơ con của A-phê, cùng Tha-đê; Si-môn là người Ca-na-an, cùng Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, là kẻ phản Đức Chúa Jê-sus. Ấy đó là mười hai sứ đồ Đức Chúa Jê-sus sai đi, và có truyền rằng: **Đừng đi đến dân ngoại, cũng đừng vào một thành nào của dân Sa-ma-ri cả; song thà đi đến cùng những con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên. Khi đi đường, hãy rao giảng rằng: Nước thiên đàng gần rồi. Hãy chữa lành kẻ đau, khiến sống kẻ chết, làm sạch kẻ phung, và trừ các quỷ. Các người đã được lãnh không thì hãy cho không. Đừng đem vàng, hoặc bạc, hoặc tiền trong lưng các người; cũng đừng đem cái bao đi đường, hoặc hai áo, hoặc giày, hoặc gậy; vì người làm việc đáng được đồ ăn. Các người vào thành nào hay là làng nào, hãy hỏi thăm ai là người đáng tiếp rước mình, rồi ở nhà họ cho đến lúc đi. Và khi vào nhà nào, hãy cầu bình an cho nhà ấy; nếu nhà đó xứng đáng, thì sự bình an các người xuống cho; bằng không, thì sự bình an các người trở về các người. Nếu ai không tiếp rước, không nghe lời các người, khi ra khỏi nhà đó, hay là thành đó, hãy phủ bụi đã dính chân các người. Quả thật, Ta nói cùng các người, đến ngày phán xét, thì xứ Sô-đôm và xứ Gô-mô-rô sẽ chịu đoán phạt nặng hơn thành ấy. Kia, Ta sai các**

người đi khác nào như chiên vào giữa bầy muông sói. Vậy, hãy khôn khéo như rắn, đơn sơ như chim bồ câu. Hãy coi chừng người ta; vì họ sẽ nộp các người trước tòa án, đánh đòn các người trong nhà hội; lại vì cơ Ta mà các người sẽ bị giải đến trước mặt các quan tổng đốc và các vua, để làm chứng trước mặt họ và các dân ngoại. Song khi họ sẽ đem nộp các người, thì chớ lo về cách nói làm sao, hoặc nói lời gì; vì những lời đáng nói sẽ chỉ cho các người chính trong giờ đó. Ấy chẳng phải tự các người nói đâu, song là Thánh-Linh của Cha các người sẽ từ trong lòng các người nói ra. Anh sẽ nộp em cho bị giết, cha sẽ nộp con cho bị giết, con cái sẽ dấy lên nghịch cùng cha mẹ mà làm cho người phải chết đi. Các người lại sẽ bị thiên hạ ghen ghét vì Danh Ta; song ai bền lòng cho đến cuối cùng, thì sẽ được rồi.

Qua Lẽ thật của Lời Đức Chúa Trời tỏ ra mà chúng ta được biết chiếc tàu này là bóng về cấu trúc của Lời Đức Chúa Trời, là Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, để loài người sẽ nhờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời, thông qua sự vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, mà được sự cứu chuộc sự sống mình khỏi sự chết đời đời.

Người ta có thể nhìn thấy Lời của Đức Chúa Trời được chép thành văn tự, nhưng người ta không thể thấy được hoặc đụng chạm được chiếc tàu cứu chuộc linh hồn người ta, cũng như người ta không thể nhìn thấy Lẽ thật bằng trí khôn của xác thịt mình, vì những sự đó thuộc về thần linh và sự sống, tức là thuộc về Đức Thánh-Linh (vì Đức Thánh-Linh tức là Lẽ thật), và người ta chỉ được biết đến Lẽ thật khi các tội lỗi của Đức Chúa Jê-sus Christ nhận được những sự tỏ ra của Đức Thánh-Linh và bởi quyền phép của Đức Thánh-Linh mà những sự đó được rao giảng ra và được gọi là **Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời**.

Trong thuộc thể, chiếc tàu mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã mạng lệnh cho Nô-ê đóng đó là hữu hình, là có thật, nhưng chúng ta cũng được Đức Chúa Jê-sus Christ tỏ cho biết rằng, hết thảy mọi sự đã được chép thành văn tự trong Kinh-Thánh, được gọi là xác thịt đó, sẽ chẳng có ích chi, nếu chúng ta không nhận biết chân giá trị của Lẽ thật mà các lời văn tự đã được chép xuống đó phải làm chứng cho, thì linh hồn chúng ta không được hưởng sự sống lại: **“Ấy là thần linh làm cho sống, xác thịt chẳng ích chi. Những Lời Ta phán cùng các người đều là thần linh và sự sống.”** (Giăng 6:63)

Khi đã nói đến cấu trúc, theo ngôn ngữ kỹ thuật xây dựng, là nói đến các bản thiết kế những công trình mà người ta sẽ xây dựng, còn theo ý nghĩa của sự giảng dạy cho người ta hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời, là nói về các nguyên tắc, các giềng mối được liên kết với nhau, là những sự lắt léo (như các mắt lưới) liên quan chặt chẽ trong Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên qua Môi-se (và cũng là cho hết thảy tâm linh những người tin Chúa), mà trở thành nền tảng chắc chắn của sự cứu chuộc.

Như vậy, chúng ta cần phải liên kết Lời Đức Chúa Trời đã được chép trong các sách của Kinh-Thánh, để nhận biết được ý nghĩa đầy trọn của Lời Chúa được chép trong sách Sáng thế ký, vì sách Sáng thế ký là nền tảng của toàn bộ Kinh-Thánh, cả phần Cựu-ước và Tân-ước.

Xuất Ê-díp-tô Ký 12:1-14: Tại xứ Ê-díp-tô, Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se và A-rôn rằng: Tháng nầy định làm tháng đầu cho các người, tức là tháng giêng trong quanh năm. Hãy nói cho toàn hội chúng Y-sơ-ra-ên rằng: Đến ngày mồng mười tháng nầy, mỗi gia trưởng tùy theo nhà mình phải bắt một con chiên con. Nếu nhà ít người quá ăn không hết một chiên con, hãy chung cùng người rất lân cận mình, tùy theo số người; và hãy tính cho mỗi chiên con tùy sức người ăn hết. Các người hãy bắt hoặc trong bầy chiên, hoặc trong bầy dê, chiên con đực hay là dê con đực, tuổi giáp niên, chẳng tỳ vít chi, đoạn để dành cho đến ngày mười bốn tháng nầy; rồi cả hội chúng Y-sơ-ra-ên sẽ giết nó, vào lối chiều tối. Họ sẽ lấy huyết đem bôi trên hai cây cột và mày cửa của nhà nào ăn thịt chiên con đó. Đêm ấy họ sẽ ăn thịt chiên quay với bánh không men và rau đắng. Chớ ăn thịt nửa chín nửa sống hay là luộc trong nước, nhưng phải quay trên lửa cả và đầu, giò, với bộ lòng. Các người chớ để chi còn lại đến sáng mai; nếu còn lại, hãy thiêu đi. Vậy, ăn thịt đó, phải như vậy: Dây lưng cột, chân mang giày, tay cầm gậy, ăn hổi hủ; ấy là lễ Vượt-qua của Đức Giê-hô-va. Đêm đó Ta sẽ đi qua xứ Ê-díp-tô, hành hại mọi con đầu lòng xứ Ê-díp-tô, từ người ta cho đến súc vật; Ta sẽ xét đoán các thần của xứ Ê-díp-tô; Ta là Đức Giê-hô-va. Huyết bôi trên nhà các người ở, sẽ dùng làm dấu hiệu; khi Ta hành hại xứ Ê-díp-tô, thấy huyết đó, thì sẽ vượt qua, chẳng có tai nạn hủy diệt các người. Các người hãy ghi ngày đó làm kỷ niệm; trải các đời hãy giữ làm một lễ cho Đức Giê-hô-va, tức là một lễ lập ra đời đời.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với Môi-se và với dân Y-sơ-ra-ên rằng: **Các người hãy bắt hoặc trong bầy chiên, hoặc trong bầy dê, chiên con đực hay là dê con đực, tuổi giáp niên, chẳng tỳ vít chi, đoạn để**

dành cho đến ngày mười bốn tháng này; rồi cả hội chúng Y-sơ-ra-ên sẽ giết nó, vào lối chiều tối.

Bản King James version chép câu 3 trên như sau: ³Speak^{H1696} ye unto all^{H3605} the congregation^{H5712} of Israel^{H3478}, saying^{H559}, In the tenth^{H6218} day of this^{H2088} month^{H2320} they shall take^{H3947} to them every man^{H376} a lamb^{H7716}, according to the house^{H1004} of their fathers^{H1}, a lamb^{H7716} for an house^{H1004}:

Chữ **bắt** - take^{H3947} được chép trong câu 3 trên, đó là chữ לָקַח - laqach, số 3947 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự tiếp nhận lấy cho mình, sự cầm giữ lấy cho mình, sự nắm giữ lấy cho mình, sự đem đến cho mình hay là cho gia đình mình, sự được giao cho mình, sự giành lấy cho mình, sự cưới cho mình;*

Ý nghĩa của chữ **bắt** - take^{H3947} trên được nhắc lại trong Giao-ước mới của Đức Chúa Jêsus Christ, thay cho chữ **bắt một chiên con không tỳ vết**, là chữ **đã nhận Ngài - tiếp nhận Lời Đức Chúa Trời cho mình**:

Giăng 1:12-13: **Nhưng hễ ai đã nhận Ngài, thì Ngài ban cho quyền phép trở nên con cái Đức Chúa Trời, là ban cho những kẻ tin danh Ngài, là kẻ chẳng phải sanh bởi khí huyết, hoặc bởi tình dục, hoặc bởi ý người, nhưng sanh bởi Đức Chúa Trời vậy.**

Bản King James version chép: ¹²But as many^{G3745} as received^{G2983} him, to them gave^{G1325} he power^{G1849} to become^{G1096} the sons^{G5043} of God^{G2316}, even to them that believe^{G4100} on^{G1519} his name^{G3686}: ¹³Which^{G3739} were born^{G1080}, not of blood^{G129}, nor^{G3761} of the will^{G2307} of the flesh^{G4561}, nor^{G3761} of the will^{G2307} of man^{G435}, but of God^{G2316}.

Chữ **đã nhận** - received^{G2983} chép trong câu 12 trên, đó là chữ $\text{\lambda\alpha\mu\beta\acute{\alpha}\nu\omega}$ - lambano, số 2983 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *tiếp nhận lấy cho mình, giữ chặt lấy cho mình, nắm chặt lấy cho mình, giành lấy cho mình, sở hữu lấy cho mình;*

Sự cứu chuộc sự sống của linh hồn người ta phải được thi hành đúng theo mạng lệnh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán, mà việc dân Y-sơ-ra-ên đã được Đức Giê-Hô-Va rút ra khỏi xứ Ê-díp-tô đó là bóng.

Đêm của lễ vượt qua đó là bóng về một thời gian liên tục bắt đầu từ khi người ta cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Cứu Chúa của sự sống mình, mà việc bắt một chiên con không tỳ vết chỉ đó là bóng.

Sự bắt một chiên con không tỳ vết đó là công việc khởi đầu của một người tuyên xưng đức tin mình vào Danh Đức Chúa Jêsus Christ, thông qua chức vụ của những người chăn bầy, mà chức vụ của Môi-se và A-rôn là bóng, tức là sự tiếp nhận Luật pháp của Đức Chúa Trời, vâng giữ Luật pháp đó và làm theo, như Đức Chúa Jêsus Christ đã vâng giữ và làm theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời: **“Nếu các người vâng giữ các điều răn của Ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương Ta, cũng như chính Ta đã vâng giữ các điều răn của Cha Ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài.”** (Giăng 15:10)

Chiên con chẳng tỳ vết chỉ đó là nói về Đức Chúa Jêsus Christ - Con một của Đức Chúa Trời, là Luật pháp thánh khiết và công bình mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên, cũng là ban cho hết thảy những người nào sẽ tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ - là tin vào quyền phép của Lời Đức Chúa Trời.

Ý nghĩa của chữ **bắt một chiên con** được chép trong Xuất Ê-díp-tô Ký 12 câu 3 đó, cũng là ý nghĩa của chữ **đã nhận Ngài**, được chép trong sách Giăng đoạn 1 câu 12, đều mang ý nghĩa của sự bên lòng vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, mà Nô-ê là người công bình, đồng đi cùng Đức Chúa Trời, đã trung tín trong việc đóng một chiếc tàu bằng cây Gô-phe, theo mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với người đó là bóng.

Chúng ta đã biết ý nghĩa của chữ **đóng** - make^{H6213} chép trong Sáng thế ký 6 câu 14, đó là chữ $\text{\textcircled{A}S\textcircled{A}H}$ - ‘asah, số 6213 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *làm nên hình ảnh, tạo nên hình dáng, hoặc sửa soạn cho công việc tạo hình dáng đó, hoặc chế tạo thành hình dáng đó như đúc, sự tạc, sự chạm trổ, sự ban hành luật lệ, sự thi hành nghi lễ hoặc sự duy trì hoặc sự bảo vệ hoặc sự xác nhận ảnh tượng đó, hoặc trình diễn công việc đó.*

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã mạng lệnh cho Nô-ê - Người công bình, đồng đi cùng Đức Chúa Trời đó là bóng về những người được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chọn từ trước khi sáng thế, để làm môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, sẽ rao giảng Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời, để cứu chuộc hết thảy những người nào sẽ tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ - mà công việc đóng chiếc tàu đó là bóng về chức vụ rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời và Hội-Thánh là bông trái của quyền phép Lời Đức Chúa Trời mà cây Gô-phe đó là bóng.

Chiếc tàu mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã mạng lệnh cho Nô-ê đóng đó, là thuộc về Đức Chúa Trời, được dùng cho mục đích cứu chuộc những người được xưng là công bình ở trước mặt Đức Chúa Trời, mà người

đầu tiên trong loài người ở trên đất này được phép vào chiếc tàu, đó là Nô-ê và cả nhà của Nô-ê gồm tám người. Con số tám đây mang ý nghĩa của sự sống lại, tức là sự tái sinh của linh hồn những người tin Chúa.

Sáng thế ký 7:2-3: Trong các loài vật thanh sạch, hãy đem theo mỗi loài bảy cặp, đực và cái; còn loài vật không thanh sạch mỗi loài một cặp, đực và cái. Cũng hãy đem theo những chim trời, mỗi thứ bảy cặp, trống và mái, để giữ giống ở trên khắp mặt đất.

Bản King James version chép: ²Of every ^{H3605} clean ^{H2889} beast ^{H929} thou shalt take ^{H3947} to thee by ^{H7651} sevens ^{H376}, the male ^{H376} and his female ^{H802}: and of beasts ^{H929} that are not clean ^{H2889} by two ^{H8147}, the male ^{H376} and his female ^{H802}. ³Of fowls ^{H5775} also ^{H1571} of the air ^{H8064} by sevens ^{H7651}, the male ^{H2145} and the female ^{H5347}; to keep seed ^{H2233} alive ^{H2421} upon the face ^{H6440} of all ^{H3605} the earth ^{H776}.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã mạng lệnh cho Nô-ê đem theo chiếc tàu cùng với gia đình của mình các loài vật thanh sạch, mỗi loài bảy cặp, có đực có cái và chúng ta cần nhận biết ý nghĩa của các loài vật này.

Chữ **loài vật** - **beast**^{H929} chép trong câu 2 trên, đó là chữ **בְּהֵמָה** - **behemah**, số 0929 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *các loài thú đồng, cả gia súc cùng các loài động vật bốn chân sống trong tự nhiên.*

Chữ **thanh sạch** - **clean**^{H2889} chép trong câu 2 trên, đó là chữ **טָהוֹר** - **tahowr**, số 2889 ra từ chữ **טָהַר** - **taher**, số 3891 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *nguyên chủng không lai tạp, thuần túy không bị biến chất, sạch sẽ không nham nhở, không bệnh tật, cân đối, khoẻ mạnh;*

Chữ **chim trời** - **fowls**^{H5775} chép trong câu 3 trên, đó là chữ **עוֹפִי** - **owph**, số 5775 ra từ chữ **עָוַף** - **uwph**, số 5774 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *các loài có lông phủ cánh có thể bay được như gà, vịt, ngỗng, chim các loại, các loài bọ, các loài côn trùng có cánh để bay;*

Chúng ta không biết loài vật nào là không tinh sạch, nhưng căn cứ theo ý nghĩa của chữ **thanh sạch**, thì chúng ta biết các loài thú không bị thoái hoá bản chất ban đầu mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên và đưa chúng đến cho A-đam đặt tên, tức là các loài động vật ăn cỏ, chứ không phải là loài ăn thịt các loài động vật khác, như mục đích ban đầu mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên và ban cho chúng các loài cỏ xanh, nghĩa là các loài cây mà các loài thú có thể ăn được hoặc lá, hoặc trái, hoặc rễ, củ...

Các loài không tinh sạch có thể là các loài thú mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã mạng lệnh cho dân Y-sơ-ra-ên phải phân biệt là không tinh sạch và không được ăn thịt các loài đó, với mục đích để thử xem dân Y-sơ-ra-ên có vâng phục các mạng lệnh của Ngài hay không mà thôi.

Một điều mà chúng ta có thể tin chắc chắn, là hết thảy các loài vật này đều là loài ăn các thứ cây cỏ mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định cho chúng từ lúc ban đầu, chứ không phải là các loài thú trở nên hung giống như khủng long mà loài người đã tìm thấy các bộ xương hoá thạch của chúng ở trên đất này.

Điều chúng ta có thể tin chắc đó là vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã mạng lệnh cho Nô-ê phải đem theo lương thực cho các loài thú đó và như vậy, chắc chắn không thể có các loài động vật nhỏ để nuôi sống các loài thú to lớn và khổng lồ như người ta chỉ thấy trên phim ảnh được dựng lại theo các bộ xương đã hoá thạch.

Nô-ê phải chứa các loại cây, lá, cỏ xanh, rau củ, cùng các loại mà loài người ăn được và một số loài thú cũng có thể ăn được, như lúa mạch, các loại đậu, trái cây... mang theo chiếc tàu và các vật đó sẽ khô héo theo thời gian, vì chiếc tàu phải lênh đênh trên mặt nước ba trăm bảy mươi ngày, mà không có sự tiếp tế nào cả.

Sáng thế ký 7:4: Vì còn bảy ngày nữa, Ta sẽ làm mưa xuống mặt đất, trong bốn mươi ngày và bốn mươi đêm; Ta sẽ tuyệt diệt khỏi đất hết các loài của Ta đã dựng nên.

Bản King James version chép: ⁴For yet ^{H5750} seven ^{H7651} days ^{H3117}, and I will cause it to rain ^{H4305} upon the ^{H776} earth ^{H705} forty ^{H3117} days ^{H705} and forty ^{H3915} nights ^{H3915}; and every ^{H3605} living substance ^{H3351} that I have ^{H6213} made ^{H4229} will I destroy ^{H5921} from off ^{H6440} the face ^{H127} of the earth ^{H127}.

Chúng ta biết rằng, Lời Đức Chúa Trời được chép trong Kinh-Thánh là lời tri thức cùng các lời tiên tri, sẽ được ứng nghiệm đúng kỳ, vì thế cho nên khi chúng ta đối diện với Lời Đức Chúa Trời chép trong sách Sáng thế ký, được ví là Đá góc quý báu, là Nền bền vững, thì chúng ta phải biết rằng, Lời Đức Chúa Trời đã chép đó sẽ được ứng nghiệm trải các thời đại và là bóng cho những sự sẽ xảy đến trên hết thảy những người tin Chúa, cùng những sự liên quan đến kế hoạch cứu chuộc của Đức Chúa Trời, chứ không phải chỉ chép về những sự đã xảy ra trên đất này trong thời kỳ của quá khứ đã được chép.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán trước về thời kỳ cơn nước lụt thuộc linh xảy đến cho loài người, đó là thời kỳ tận thế, là thời kỳ Hội-Thánh của Đức Chúa Trời sẽ được Đức Thánh-Linh cất lên chốn không trung

để được hội hiệp với Đức Chúa Jêsus Christ và được đón về thiên đàng với Ngài.

Đức Giê-hô-Va phán với Nô-ê - người công bình, đồng đi cùng Đức Chúa Trời rằng: **Vì còn bảy ngày nữa, Ta sẽ làm mưa xuống mặt đất, trong bốn mươi ngày và bốn mươi đêm;**

Khi Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với Nô-ê, thì điều đó không có nghĩa chỉ dành riêng cho Nô-ê biết, nhưng là qua Nô-ê mà hết thấy những người nào nếu chú ý vào những công việc mà Nô-ê đã làm, ắt cũng sẽ nhận biết được điều gì sẽ xảy ra, vì Đức Chúa Trời là Đấng nhân từ, Ngài không muốn loài người phải chết, nhưng Ngài muốn mọi người ăn năn tội lỗi mình, để được sự cứu chuộc sự sống mình, vì tâm linh loài người là thuộc về Đức Chúa Trời, vì tâm linh người ta được tạo nên bằng hơi thở của Đức Chúa Trời.

A-mốt 3:1-7: **Hỡi con cái Y-sơ-ra-ên, hãy nghe Lời này, là Lời Đức Giê-hô-va phán nghịch cùng các người, tức là nghịch cùng cả họ hàng mà Ta đã đem lên khỏi đất Ê-díp-tô. Ta đã biết chỉ một mình các người trong mọi họ hàng trên đất; vậy nên Ta sẽ thăm phạt các người vì mọi sự gian ác các người. Nếu hai người không đồng ý với nhau, thì há cùng đi chung được sao? Nếu sư tử không bắt được mồi, thì há có gặm thét trong rừng sao? Sư tử con nếu không bắt được gì, thì há có làm vang những tiếng kêu từ nơi sâu của hang nó sao? Con chim, nếu chẳng có bẫy gài để bắt nó, thì nó há sa vào trong lưới giăng ra trên đất sao? Bằng chẳng bắt được gì thì lưới há có giật lên khỏi đất? Kèn thổi trong thành thì dân sự há chẳng sợ sao? Sự tai vạ há có xảy ra cho một thành kia nếu mà Đức Giê-hô-va chẳng làm? Cũng vậy, Chúa Giê-hô-va chẳng có làm một việc gì mà Ngài chưa tỏ sự kín nhiệm Ngài ra trước cho tôi tớ Ngài, là các Đấng tiên tri.**

Khi Đức Giê-hô-Va phán với Nô-ê mạng lệnh này, thì đó là ngày mười tháng hai (10 tháng 2 năm 1700), vì bảy ngày sau mạng lệnh này, là ngày mười bảy tháng hai năm sáu trăm của đời Nô-ê, (tức là ngày 17 tháng 2 năm 1700 tính từ A-đam là người đầu tiên được Giê-hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên trên đất này.).

Chúng ta hãy xem ngày mười bảy đặc biệt này đã được lặp lại trong Kinh-Thánh như thế nào.

Xuất Ê-díp-tô Ký 12:1-14: **Tại xứ Ê-díp-tô, Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se và A-rôn rằng: Tháng này định làm tháng đầu cho các người, tức là tháng giêng trong quanh năm. Hãy nói cho toàn hội chúng Y-sơ-ra-ên rằng: Đến ngày mồng mười tháng này, mỗi gia trưởng tùy theo nhà mình phải bắt một con chiên con. Nếu nhà ít người quá ăn không hết một chiên con, hãy chung cùng người rất lân cận mình, tùy theo số người; và hãy tính cho mỗi chiên con tùy sức người ăn hết. Các người hãy bắt hoặc trong bầy chiên, hoặc trong bầy dê, chiên con đực hay là dê con đực, tuổi giáp niên, chẳng tì vít chi, đoạn để dành cho đến ngày mười bốn tháng này; rồi cả hội chúng Y-sơ-ra-ên sẽ giết nó, vào lối chiều tối. Họ sẽ lấy huyết đem bôi trên hai cây cột và mành cửa của nhà nào ăn thịt chiên con đó. Đêm ấy họ sẽ ăn thịt chiên quay với bánh không men và rau đắng. Chớ ăn thịt nửa chín nửa sống hay là luộc trong nước, nhưng phải quay trên lửa cả và đầu, giò, với bộ lòng. Các người chớ để chi còn lại đến sáng mai; nếu còn lại, hãy thiêu đi. Vậy, ăn thịt đó, phải như vậy: Dây lưng cột, chân mang giày, tay cầm gậy, ăn hổi hủ; ấy là lễ Vượt-qua của Đức Giê-hô-va. Đêm đó Ta sẽ đi qua xứ Ê-díp-tô, hành hại mọi con đầu lòng xứ Ê-díp-tô, từ người ta cho đến súc vật; Ta sẽ xét đoán các thần của xứ Ê-díp-tô; Ta là Đức Giê-hô-va. Huyết bôi trên nhà các người ở, sẽ dùng làm dấu hiệu; khi Ta hành hại xứ Ê-díp-tô, thấy huyết đó, thì sẽ vượt qua, chẳng có tai nạn hủy diệt các người. Các người hãy ghi ngày đó làm kỷ niệm; trải các đời hãy giữ làm một lễ cho Đức Giê-hô-va, tức là một lễ lập ra đời đời.**

Chữ ngày mồng mười - the tenth^{H6218} day chép trong câu 3 trên, đó là chữ עֲשָׂרָה - asowr, số 6218 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *số mười, thứ mười; sự dâng một phần mười, sự cầm giữ một phần mười;*

Chữ tháng - month^{H2320} được chép trong Sáng thế ký 7 câu 11 cũng là chữ tháng - months^{H2320} được chép trong Xuất Ê-díp-tô Ký 2 câu 2, đó là chữ חֳדָשׁ - chodesh, số 2320 ra từ chữ חֲדָשׁ - chadash, số 2318 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *ngày mặt trăng mới, tháng; để làm mới lại, sự làm mới lại, sự sửa chữa lại, làm một sự mới, sự tự làm mới lại muôn vật;*

Ngày Đức Giê-hô-Va phán với Nô-ê về thời gian Ngài sẽ làm cơn nước lụt đó là ngày mười của tháng thứ hai, năm thứ sáu trăm của đời Nô-ê và cũng là năm thứ một ngàn bảy trăm của loài người, tính từ khi loài người (A-đam) được tạo nên trên đất này.

Chữ tháng thứ hai - the second^{H8145} month^{H2320} chép trong Sáng thế ký 7 câu 11 trên, đó là chữ שֵׁנִי - sheniy, số 8145 ra từ chữ שְׁנַיִם - shanah, số 8138 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *thứ hai của một điều gì đó*

được nhắc lại; sự nhắc lại, sự lặp lại điều đã làm, đã bảo, sự làm một lần nữa, sự thay đổi, điều sẽ được lặp lại nhiều lần nữa;

Chúng ta đã biết là cả Kinh-Thánh làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ và Kinh-Thánh cũng chép về loài người chúng ta trải các đời, cho đến khi tận thế và Lời Đức Chúa Trời là Luật pháp mà hết thảy loài người chúng ta phải đối diện với và làm theo, nếu người nào muốn nhận được sự cứu chuộc của Đức Chúa Trời, là những sự đã được chép trong Kinh-Thánh.

Thi-Thiên 40:5-8: Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời tôi, công việc lạ lùng Chúa đã làm, và những tư tưởng của Chúa hướng cùng chúng tôi, thật là nhiều, không thể sắp đặt trước mặt Chúa; Nếu tôi muốn truyền các việc ấy ra, và nói đến, thật lấy làm nhiều quá không đếm được. Chúa không thích đẹp hy sinh (của lễ thiêu) hoặc của lễ chay: Chúa đã xỏ tai tôi. Chúa không có đòi của lễ thiêu hay là của lễ chuộc tội. Bấy giờ tôi nói: Nay tôi đến; Trong quyển sách đã có chép về tôi; Hỡi Đức Chúa Trời tôi, tôi lấy làm vui mừng làm theo ý muốn Chúa, Luật pháp Chúa ở trong lòng tôi.

Hết thảy mọi sự đã được chép trong Kinh-Thánh đều là Luật pháp và là con đường cứu chuộc sự sống loài người, vì thế cho nên người tin Chúa phải nhận biết nguyên tắc không bao giờ thay đổi này, để chuyên lòng suy gẫm và làm theo Lẽ thật và đừng bao giờ cho rằng, Kinh-Thánh là sách lịch sử, như thế gian đã tưởng.

Truyền đạo 1:9-10: Điều chi đã có, ấy là điều sẽ có; điều gì đã làm, ấy là điều sẽ làm nữa; chẳng có điều gì mới ở dưới mặt trời. Nếu có một vật chi mà người ta nói rằng: Hãy xem, cái này mới, vật ấy thật đã có rồi trong các thời đời trước ta.

Mạng lệnh mà Đức Giê-hô-va đã phán với Nô-ê cũng là phán với hết thảy những người nào sẽ tin vào Danh của Đức Chúa Jêsus Christ, vì Lời Đức Chúa Trời sẽ liên tục được lặp lại từng giây, từng phút, vì mỗi giây, mỗi phút, mỗi ngày đều sẽ có người ta được sanh ra và Luật pháp của Giê-hô-va Đức Chúa Trời sẽ được áp đặt trên tâm linh của những người vừa được sanh ra đó, theo sự quyết định từ trong lòng của Đức Chúa Trời: **“Hễ đất còn, thì mùa gieo giống cùng mùa gặt hái, lạnh và nóng, mùa hạ cùng mùa đông, ngày và đêm, chẳng bao giờ tuyệt được.”** (Sáng thế ký 8:22).

Khi Đức Giê-hô-va phán với Nô-ê về ngày mà Ngài sẽ khiến nước lụt xảy, Lời Chúa không hề chép rõ là **ngày mười của tháng thứ hai**, nhưng chép về **ngày mười bảy**, dầu vậy, chúng ta cần nhận biết ý của Giê-hô-va Đức Chúa Trời dạy chúng ta qua những sự sẽ xảy ra về ngày thứ mười này, vì một chấm, một nét trong Luật pháp của Đức Chúa Trời đều liên quan đến sự sống lại của tâm linh chúng ta.

Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán bất kỳ một mạng lệnh nào, thì **đó là sự ban cho của Đức Chúa Trời và trách nhiệm của loài người là tiếp nhận lấy, vâng giữ và làm theo để được sự sống lại cho tâm linh mình** vậy nên Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã chọn ngày thứ mười để bắt đầu công việc của sự ban giá cứu chuộc cho loài người, vì ý nghĩa của chữ **ngày thứ mười** trong tiếng Hê-bơ-rơ, gốc của chữ **mười - the tenth**^{H6218} đó mang ý nghĩa của **sự gieo một phần mười, ban cho một phần mười**, mà chiên con không tỳ vít đó là bóng về Lời Đức Chúa Trời, và Lời của Đức Chúa Trời là giá cứu chuộc loài người. Chiên con không tỳ vít được dùng làm của lễ thiêu chuộc tội cho loài người, mà sự dâng của lễ thiêu là bóng về môi miệng của người tin Chúa xưng Danh Đức Chúa Jêsus Christ ra, mà được cứu chuộc.

Rô-ma 10:5-13: Vả, Môi-se luận sự công bình đến bởi luật pháp cách nầy: Hễ ai làm theo điều đó thì nhờ đó mà sống. Nhưng sự công bình đến bởi đức tin, thì nói như vậy: Chớ nói trong lòng người rằng: Ai sẽ lên trời? ấy là để đem Đấng Christ xuống; hay là: Ai sẽ xuống vực sâu? ấy là để đem Đấng Christ từ trong kẻ chết lại lên. Nhưng nói làm sao? Đạo ở gần người, ở trong miệng và trong lòng người. Ấy là đạo đức tin mà chúng ta giảng dạy. Vậy nếu miệng người xưng Đức Chúa Jêsus ra và lòng người tin rằng Đức Chúa Trời đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại, thì người sẽ được cứu; vì tin bởi trong lòng mà được sự công bình, còn bởi miệng làm chứng mà được sự cứu rỗi. Vả, Kinh-Thánh nói rằng: Kẻ nào tin Ngài sẽ chẳng bị hổ thẹn. Trong người Giu-đa và người Gờ-réc không có sự phân biệt gì hết, vì họ có chung một Chúa, giàu ơn đối với mọi kẻ kêu xin Ngài. Vì ai kêu cầu Danh Chúa thì sẽ được cứu.

Hê-bơ-rơ 13:11-15: Vả, huyết của con sinh bị thầy tế lễ thượng phẩm đem vào nơi thánh để làm lễ chuộc tội, còn thân thể nó thì đốt đi bên ngoài trại quân. Ấy vì đó mà chính mình Đức Chúa Jêsus đã chịu khổ tại ngoài cửa thành để lấy huyết mình làm cho dân nên thánh. Vậy nên chúng ta hãy ra ngoài

trại quân, đang đi tới cùng Ngài, đồng chịu điều sữ nhục. Vì dưới đời này, chúng ta không có thành còn luôn mãi, nhưng chúng ta tìm thành hầu đến. Vậy, hãy cậy Đức Chúa Jê-sus mà hằng dâng tế lễ bằng lời ngợi khen cho Đức Chúa Trời, nghĩa là bông trái của môi miệng xưng Danh Ngài ra.

Ngày mười tháng Giêng năm 1446 B.C. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã mạng lệnh cho dân Y-sơ-ra-ên phải bắt hoặc trong bầy chiên, hoặc trong bầy dê, chiên con đực hay là dê con đực, tuổi giáp niên, chẳng tỳ vít chi, đoạn để dành cho đến ngày mười bốn tháng này; rồi cả hội chúng Y-sơ-ra-ên sẽ giết nó, vào lối chiều tối. Họ sẽ lấy huyết đem bôi trên hai cây cột và mào cửa của nhà nào ăn thịt chiên con đó.

Vì trong đêm đó Đức Giê-Hô-Va sẽ đi qua xứ Ê-díp-tô, hành hại mọi con đầu lòng xứ Ê-díp-tô, từ người ta cho đến súc vật; Ta sẽ xét đoán các thần của xứ Ê-díp-tô; Ta là Đức Giê-hô-va. Huyết bôi trên nhà các người ở, sẽ dùng làm dấu hiệu; khi Ta hành hại xứ Ê-díp-tô, thấy huyết đó, thì sẽ vượt qua, chẳng có tai nạn hủy diệt các người.

Hết thấy mọi người trong dân Y-sơ-ra-ên đang ở trong xứ Ê-díp-tô lúc đó, cùng những người nào vốn không phải là dân Y-sơ-ra-ên, nhưng vâng phục mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va và làm theo như dân Y-sơ-ra-ên đã làm, thì những người đó cũng sẽ được bảo vệ khỏi sự huỷ diệt này.

Mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va là sự ban cho, là sự gieo một phần mười của sự cứu chuộc cho những người sẽ tin đến Danh Đức Giê-Hô-Va, cùng hết thấy những người nhận giá cứu chuộc đó cũng sẽ làm theo điều mà Đức Giê-Hô-Va đã làm cho mình, là gieo một phần mười của giá cứu chuộc này cho muôn dân trên đất này. Thuế một phần mười không phải chỉ dành cho một phần mười hoa lợi, nhưng đó là bóng về sự thi hành trách nhiệm (số mười là biểu tượng của trách nhiệm) và chiên con không tỳ vít đó là bóng về Đức Chúa Jê-sus Christ - Con một của Đức Chúa Trời và cũng là bóng về Lời Đức Chúa Trời được ban cho dân Y-sơ-ra-ên và dân Y-sơ-ra-ên sẽ phải thi hành trách nhiệm của mình là gieo phần mười này, không phải chỉ nói về lợi tức thuộc thể, mà là nói về lợi tức thuộc linh, tức là mọi sự mà người tin Chúa đã nhận được từ Lời của Đức Chúa Trời.

Sáng thế ký 28:20-22: Gia-cốp bèn khẩn vái rằng: Nếu Đức Chúa Trời ở cùng tôi, gìn giữ tôi trong lúc đi đường, cho bánh ăn, áo mặc, và nếu tôi trở về bình an đến nhà cha tôi, thì Đức Giê-hô-va sẽ là Đức Chúa Trời tôi. Hòn đá đã dựng làm trụ đây sẽ là đền Đức Chúa Trời, và tôi sẽ nộp lại cho Ngài một phần mười mọi của cải mà Ngài sẽ cho tôi.

Phục truyền luật lệ ký 12:17-18: Của thuế một phần mười về ngũ cốc, về rượu hay là dầu, cùng những con đầu lòng của bầy bò hay chiên, vật chi người hứa nguyện dâng lên, các của lễ lạc ý, hay là lễ vật dâng giờ lên, thì các người chẳng nên ăn tại trong các thành mình. Nhưng người, các con trai, con gái, tôi trai, và tớ gái người, cùng người Lê-vi ở trong thành người, phải ăn những vật ấy trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, tại chỗ Ngài sẽ chọn; người sẽ vui vẻ trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, về mọi việc tay người đã làm.

Trong mạng lệnh trên, người tin Chúa sẽ làm chứng về mọi sự mà mình đã nhận được từ Đức Chúa Trời, không phải chỉ là những sự thuộc về thuộc thể, mà còn là những sự thuộc về Lời Đức Chúa Trời mà người tin Chúa đã nhận được và những sự làm chứng đó không làm ở trong nhà mình, nhưng làm với những người mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ chọn để những người đó được nghe những lời làm chứng đó.

Trở lại với mạng lệnh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với Nô-ê về thời gian mà Ngài sẽ khiến cơn nước lụt xảy ra, để tuyệt diệt loài người hung ác ở trên đất này.

Sáng thế ký 7:4-5: Vì còn bảy ngày nữa, Ta sẽ làm mưa xuống mặt đất, trong bốn mươi ngày và bốn mươi đêm; Ta sẽ tuyệt diệt khỏi đất hết các loài của Ta đã dựng nên. Đoạn, Nô-ê làm theo mọi điều Đức Giê-hô-va đã phán dặn mình. Và, khi lụt xảy ra, và nước tràn trên mặt đất, thì Nô-ê đã được sáu trăm tuổi.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã có quyết định huỷ diệt loài người hung ác ở trên đất này và Ngài đã mạng lệnh cho Nô-ê đóng một chiếc tàu để cứu cả nhà người, nghĩa là vào khoảng năm 1600, tính từ khi A-đam được tạo nên trên đất này và cũng là khi Nô-ê được năm trăm tuổi, và Nô-ê đã vâng theo mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va để đóng chiếc tàu này.

Việc Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phán với Nô-ê về quyết định của Ngài, cũng như Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên tại núi Si-nai vậy, hết thấy dân Y-sơ-ra-ên đã được nghe tiếng của Đức Giê-Hô-Va và mọi sự đã xảy ra cho dân Y-sơ-ra-ên, từ khi Đức Giê-Hô-Va giải cứu dân Y-sơ-ra-ên

ra khỏi xứ Ê-díp-tô, cho đến khi dân Y-sơ-ra-ên nhận được các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời (tại núi Si-nai) thì muôn dân trên đất này cũng được nghe và biết đến những sự đó được rao truyền ra.

Trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ, chữ **ngày - days**^{H3117} đã được chép đây, đó là chữ **יָמִים** - **yôm**, số 3117, có nghĩa là: **trở nên nóng, thời đại, một khoảng thời gian được định rõ có liên quan đến một giới hạn hoặc là sự sống hoặc là sự chết, hoặc là sự bắt đầu hoặc là sự kết thúc, hoặc trong quá khứ, hoặc cho tương lai, hoặc vĩnh viễn không bao giờ qua đi.**

Sáng thế ký 7:1: Đức Giê-hô-va phán cùng Nô-ê rằng: Người và cả nhà người hãy vào tàu, vì về đời này Ta thấy người là công bình ở trước mặt Ta.

Bản King James version chép: **¹And the LORD^{H3068} said^{H559} unto Noah^{H5146}, Come^{H935} thou and all^{H3605} thy house^{H1004} into^{H413} the ark^{H8392}; for thee have I seen^{H7200} righteous^{H6662} before^{H6440} me in this^{H2088} generation^{H1755}.**

Chữ **đời - generation**^{H1755} được chép trong câu 1 này, đó là chữ **דּוֹר** - **dowr**, số 1755 ra từ chữ **דוּר** - **duwr**, số 1752 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **thời đại, thời kỳ, dòng dõi, thế hệ, đời; sự tích lũy của cải, sự ăn ở, sự cư ngụ;**

Trọng ý nghĩa của chữ **trong đời này - in this**^{H2088} **generation**^{H1755} có nghĩa là: **trong ý nghĩa đặc trưng của phẩm chất ưu tú, chất lượng hoàn hảo, có năng lực, có đức tính tốt, loại người, hạng người đang sống trong thời đại này, sự tích lũy của cải cách dư dật, cách đầy dẫy, sự ăn ở mẫu mực trong cuộc sống;**

Nô-ê là người hình bóng về Đức Chúa Jê-sus Christ - Người công bình đồng đi cùng Đức Chúa Trời, mà công việc Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã giao cho Nô-ê làm đó, là bóng về chức vụ của Đức Chúa Jê-sus Christ, đó là Đức Chúa Jê-sus Christ sẽ lập Hội-Thánh của Ngài trên Lời Đức Chúa Trời, mà Lời Đức Chúa Trời được ví là Đá góc nhà, là Đá góc quý báu, là Nền bền vững, còn ba con trai của Nô-ê là bóng về các tông đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ vậy.

Khi Đức Giê-hô-va phán với Nô-ê rằng: **Vì còn bảy ngày nữa, Ta sẽ làm mưa xuống mặt đất, trong bốn mươi ngày và bốn mươi đêm; Ta sẽ tuyệt diệt khỏi đất hết các loài của Ta đã dựng nên**, thì mạng lệnh này không chỉ phán với Nô-ê, nhưng là phán với hết thảy những người đã được Giê-hô-va Đức Chúa Trời chọn từ trước khi sáng thế, cho được làm môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ và sẽ cùng làm việc với Đức Chúa Jê-sus Christ trong chức vụ rao giảng Tin-Lành quyền phép của Đức Chúa Trời để cứu chuộc muôn dân trên đất này.

Thời gian Nô-ê đóng chiếc tàu không được xác định rõ số ngày, cũng như thời gian Hội-Thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ hiện diện trên đất này cho đến khi Hội-Thánh được cất về thiên đàng, đã không được tỏ ra, vì Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán rằng: **“Hãy nghe lời thí dụ về cây vả. Vừa khi nhánh nó trở nên non và nứt lộc, thì biết mùa hạ gần tới. Cũng một lẽ ấy, khi các người thấy các điều đó xảy đến, hãy biết Con người đã tới gần, ở nơi cửa. Quả thật, Ta nói cùng các người, dòng dõi này chẳng qua trước khi mọi sự kia xảy tới. Trời đất sẽ qua đi, song Lời Ta không bao giờ qua đâu. về ngày và giờ đó, chẳng ai biết chi hết, các thiên sứ trên trời, hay là Con cũng chẳng biết nữa; song chỉ Cha mà thôi.”** (Mác 13:28-32)

Lời Đức Giê-hô-va đã phán với Nô-ê và cũng là phán với chúng ta rằng: **vì về đời này Ta thấy người là công bình ở trước mặt Ta.** Nghĩa là **trong đời này, trong thời đại này, trong dòng dõi này**, là thời kỳ, là thời đại mà Nô-ê đã và đang sống dưới mạng lệnh mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã phán về quyết định sẽ huỷ diệt loài người hung ác ở trên đất này, đó là bóng về sự phán xét của Đức Chúa Trời đối với hết thảy loài người trên đất này, kể từ khi Lời của Đức Chúa Trời đã phán với Nô-ê, cũng như các mạng lệnh của Đức Giê-hô-va đã phán với dân Y-sơ-ra-ên tại nơi đồng vắng Si-nai, cùng các mạng lệnh mà Đức Chúa Jê-sus Christ - Con một của Đức Chúa Trời, đã rao giảng trên đất này trong xứ Giu-đê, trong đất Ca-na-an cho hết thảy những người nào đã đến nghe Lời Ngài giảng ra và qua các tông đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ mà truyền ra cho thế gian này.

Đức Giê-hô-va đã tỏ cho Nô-ê biết chính xác về số ngày còn lại để Nô-ê chuẩn bị các thứ cần mang theo mình vào tàu, nhưng con số bảy ngày đó mang ý nghĩa thuộc linh, mà người ta không thể đoán định được và không thể áp dụng theo trí khôn của xác thịt để nhận biết thời gian dành cho kỳ tận thế.

Chữ **bảy ngày - seven**^{H7651} **days**^{H3117} chép trong Sáng thế ký 7 câu 4 trên, đó là chữ **שִׁבְעָה** - **sheba**, số 7651 ra từ chữ **שָׁבַע** - **shaba**, số 7650 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **số bảy; lời thề, lời nguyện, lời tuyên thệ, sự trông nom, sự gánh vác, sự coi sóc, nhiệm vụ, bổn phận, trách nhiệm;**

Trong Đức Chúa Trời không có khái niệm về thì giờ, các ngày, các mùa, các kỳ như loài người ở trên đất này thế nào, thì trong Lời Đức Chúa Trời có ẩn chứa Lẽ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, cũng không có ấn định thời kỳ, ngày, mùa như Luật pháp văn tự, vì Luật pháp văn tự làm chứng cho Lẽ thật, nên khi chúng ta thấy văn tự có chép về thời gian, kỳ, mùa, thì chúng ta cần phải nhận biết ý nghĩa mâu nhiệm mà Luật pháp văn tự phải làm chứng cho, để nhận biết ý muốn của Đức Chúa Trời.

Khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phán bất kỳ một lệnh nào cho loài người, thì mạng lệnh đó có giá trị trải các đời của loài người trên đất này, vì thế cho nên khi Đức Giê-Hô-Va đã phán, thì mạng lệnh đó hằng còn với Đức Chúa Trời, vì Đức Giê-Hô-Va đã nhiều lần phán mạng lệnh của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên và Ngài luôn nhắc Danh của Ngài là Đức Giê-Hô-Va, nghĩa là mạng lệnh đó hằng còn mãi với Ngài và Lời Đức Chúa Trời là Giao-ước, như là lời thề vậy.

Phục truyền luật lệ ký 29:1-15: **Nầy là các Lời của sự giao ước mà Đức Giê-hô-va dặn biểu Môi-se lập cùng dân Y-sơ-ra-ên, trong xứ Mô-áp, ngoài sự giao ước Ngài đã lập cùng chúng tại Hô-rếp. Vậy, Môi-se gọi cả Y-sơ-ra-ên mà nói rằng: Các ngươi đã thấy mọi điều Đức Giê-hô-va làm trong xứ Ê-díp-tô dưới mắt các ngươi cho Pha-ra-ôn, quần thần và cả xứ người, tức là những sự thử thách lớn lao, dấu kỳ, phép lạ mà mắt ngươi đã thấy; nhưng cho đến ngày nay Đức Giê-hô-va không ban cho các ngươi một tấm lòng để biết, mắt để thấy hay là tai để nghe. Ta đã dẫn dắt các ngươi bốn mươi năm trong đồng vắng, áo xống không cũ trên mình ngươi, giày không mòn dưới chân ngươi, các ngươi không có ăn bánh, uống rượu hay là vật chi say, để cho biết rằng Ta, Giê-hô-va, là Đức Chúa Trời của các ngươi. Khi các ngươi đến chốn này, Si-hôn, vua Hết-bôn, và Ốc, vua Ba-san, đi ra đón đặng giao chiến cùng chúng ta; chúng ta có đánh bại họ, chiếm xứ họ và ban cho chi phái Ru-bên, Gát, và nửa chi phái Ma-na-se, làm sản nghiệp. Vậy, các ngươi khá gìn giữ làm theo những Lời của sự giao ước nầy, hầu cho các ngươi được may mắn trong mọi việc mình làm. Hết thủy các ngươi, nào trưởng tộc, các chi phái, nào các trưởng lão, nào các quan cai, nào mọi người nam của Y-sơ-ra-ên, những con trẻ và vợ các ngươi, nào kẻ khách lạ ở trong trại quân ngươi, từ người chặt củi cho đến người xách nước, ngày nay hãy đến châu trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, dâng vào trong sự giao ước của Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, và vào trong lời thề mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi lập cùng ngươi ngày nay, hầu cho ngày nay Ngài lập ngươi lên làm dân của Ngài, và Ngài làm Đức Chúa Trời ngươi, y như Ngài đã phán cùng ngươi, và thề cùng tổ phụ ngươi, là Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp. Chẳng phải chỉ với các ngươi mà ta lập giao ước và lời thề nầy thôi; nhưng lập với người nào ngày nay đứng tại đây cùng chúng ta, trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta, luôn với những người nào không có cùng chúng ta trong ngày nay.**

Đức Giê-Hô-Va đã phán với Nô-ê rằng, **Vì còn bảy ngày nữa, Ta sẽ làm mưa xuống mặt đất**, nghĩa là Đức Giê-Hô-Va đã cho Nô-ê, cũng như loài người trên đất này một thời hạn rõ ràng để người ta quyết định sự sống mình, hoặc sẽ được cứu rỗi nếu người ta tin theo mạng lệnh của Đức Chúa Trời, hoặc là sẽ bị huỷ diệt nếu người ta không tin Lời của Đức Chúa Trời.

Chiếc tàu mà Nô-ê đã đóng theo mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đó là bóng về toàn bộ các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, được gói gọn trong cụm từ **Luật pháp của Đức Chúa Trời**, đã được rao giảng ra cho muôn dân trên đất này, mà biểu tượng của Luật pháp đó là cây thập tự giá, vốn thường được tôn cao trên môi miệng của các tôi tớ của Đức Chúa Trời, hoặc được gắn trên nóc của những công trình người ta xây dựng nên làm nơi những người thuộc về Đức Chúa Trời nhóm lại thờ phượng Ngài ở trên đất này.

Thời hạn cuối cùng để loài người biết mà quyết định cho sự sống của linh hồn mình, đó là **bảy ngày**, mà chữ **bảy** đó là **bóng về lời giao ước của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đối với loài người trải các đời trên đất này**, còn chữ **ngày** - **days**^{H3117} mà Đức Giê-Hô-Va đã định đây, đó là chữ **יָמִים** - **yôm**, số 3117, của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **trở nên nóng, thời đại, một khoảng thời gian được định rõ có liên quan đến một giới hạn hoặc là sự sống hoặc là sự chết, hoặc là sự bắt đầu hoặc là sự kết thúc, hoặc trong quá khứ, hoặc cho tương lai, hoặc vĩnh viễn không bao giờ qua đi.**

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định ra thời hạn cuối cùng cho loài người sống trên trái đất này trước sự phán xét của Ngài, mà cơn nước lụt mà Đức Giê-Hô-Va đã khiến xảy ra trong đời của Nô-ê đó là bóng về các mạng lệnh thuộc về sự trừng phạt những người nào không tin, không vâng giữ và không tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời.

Như chúng ta đã biết, trong ngày ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên tại nơi đồng vắng Si-nai, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán rõ về trách nhiệm của dân Y-sơ-ra-ên trước mạng lệnh của Ngài, mặc dù trong các mạng lệnh đó, Đức Giê-Hô-Va không hề nói gì về thời hạn của luật pháp (trong văn tự), nhưng nếu dân Y-sơ-ra-ên chú ý vào Lời mà Đức Giê-Hô-Va đã phán, thì họ nhận biết được thời hạn của Luật pháp đó là trải các đời, vì Ngài đã ký Danh Ngài vào các mạng lệnh đó, khi Ngài phán rằng: **Ta là Đức Giê-Hô-Va.**

Lê-vi ký 18:4-5: Các người hãy tuân mạng lệnh Ta, gìn giữ luật pháp Ta đặt nơi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh Ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.

Bảy ngày mà Đức Giê-Hô-Va đã phán với Nô-ê đó là bóng về một thời hạn đã định trong sự biết trước của Đức Chúa Trời (theo đúng ý nghĩa của chữ ngày - יום - yôm, số 3117 trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ).

Bảy ngày mà Đức Giê-Hô-Va đã phán với Nô-ê đây, là nói về bảy thời kỳ giao ước mà Ngài lập với tuyển dân của Ngài, trước khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phán xét loài người hung ác trên đất này trước khi tận thế.

1- Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời lập giao ước với Nô-ê.

Sáng thế ký 6:15-20: Vậy, hãy làm theo thế này: Bề dài tàu ba trăm thước, bề ngang năm mươi thước, bề cao ba mươi thước. Trên tàu người sẽ làm một cửa sổ, bề cao một thước, và cửa một cửa bên hông; người sẽ làm một tầng dưới, một tầng giữa và một tầng trên. Còn Ta đây, Ta sẽ dẫn nước lụt khắp trên mặt đất, dặng diệt tuyệt các xác thịt có sanh khí ở dưới trời; hết thủy vật chi ở trên mặt đất đều sẽ chết hết. Nhưng Ta sẽ lập giao ước cùng người, rồi người và vợ, các con và các dâu của người, đều hãy vào tàu. Về các loài sanh vật, người hãy dẫn xuống tàu mỗi loài một cặp, có đực có cái, có trống có mái, hầu cho ở cùng người dặng giữ tròn sự sống; chim tùy theo loại, súc vật tùy theo loại, côn trùng tùy theo loại, mỗi thứ hai con, sẽ đến cùng người, để người giữ tròn sự sống cho.

2- Giê-hô-va lập giao ước với Áp-ra-ham.

Sáng thế ký 15:13-21: Đức Giê-hô-va phán cùng Áp-ram rằng: Phải biết rằng, dòng dõi người sẽ ngụ trong một xứ chẳng thuộc về chúng nó, làm tội mọi cho dân xứ đó và bị họ hà hiếp bốn trăm năm. Nhưng, Ta sẽ đoán phạt dân mà dòng dõi người sẽ làm tội mọi đó; rồi khi ra khỏi xứ, thì sẽ được của cải rất nhiều. Còn người sẽ bình yên về nơi tổ phụ, hưởng lộc già sung sướng, rồi qua đời. Đến đời thứ tư, dòng dõi người sẽ trở lại đây, vì tội lỗi của dân A-mô-rít chưa được đầy dẫy. Khi mặt trời đã lặn, thành linh sự tối mịt giáng xuống; kia có một lò lớn khói lên, và một ngọn lửa lòe ngang qua các xác thịt đã mổ, Ngày đó, Đức Giê-hô-va lập giao ước cùng Áp-ram, mà phán rằng: Ta cho dòng dõi người xứ này, từ sông Ê-díp-tô cho đến sông lớn kia, tức sông Ó-phơ-rát, là xứ của các dân Kê-nít, Kê-nê-sít, Cát-mô-nít, Hê-tít, Phê-rê-sít, Rê-pha-im, A-mô-nít, Ca-na-an, Ghi-ê-ga-sít và Giê-bu-sít.

3- Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời lập giao ước với Y-sác:

Sáng thế ký 26:1-6: Trừ cơn đói kém thứ nhất trong đời Áp-ra-ham, bấy giờ tại xứ lại có một lần nữa. Y-sác bèn đi đến A-bi-mê-léc, vua Phi-li-tin, tại Ghê-ra. Đức Giê-hô-va hiện đến cùng người và phán rằng: Chớ xuống xứ Ê-díp-tô; hãy ở lại xứ mà Ta sẽ chỉ cho. Hãy ngụ trong xứ này, Ta sẽ ở cùng người và ban phước cho người; vì Ta sẽ cho người cùng dòng dõi người các xứ này và Ta sẽ làm thành Lời Ta đã thề cùng Áp-ra-ham, cha người. Ta sẽ thêm dòng dõi người nhiều như sao trên trời, sẽ cho họ các xứ này; hết thủy dân thế gian đều sẽ nhờ dòng dõi người mà được phước; vì Áp-ra-ham đã vâng Lời Ta và đã giữ điều Ta phán dạy, lệnh, luật và lệ của Ta. Vậy, Y-sác ở tại Ghê-ra.

4- Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời lập giao ước với Gia-cốp:

Sáng thế ký 28:10-15: Gia-cốp từ Bê-e-Sê-ba đi đến Cha-ran, tới một chỗ kia, mặt trời đã khuất, thì qua đêm tại đó. Người lấy một hòn đá làm gối đầu, và nằm ngủ tại đó; bèn chiêm bao thấy một cái thang bắc từ dưới đất, đầu đến tận trời, các thiên sứ của Đức Chúa Trời đi lên xuống trên thang đó. Nay, Đức Giê-hô-va ngự trên đầu thang mà phán rằng: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, tổ phụ người, cùng là Đức Chúa Trời của Y-sác. Ta sẽ cho người và dòng dõi người đất mà người đang nằm ngủ đây. Dòng dõi người sẽ đông như cát bụi trên mặt đất, tràn ra đến đông tây nam bắc, và các chi họ thế gian sẽ nhờ người và dòng dõi người mà được phước. Nay, Ta ở cùng người, người đi đâu, sẽ theo gìn giữ đó, và đem người về xứ này; vì Ta không bao giờ bỏ người cho đến khi Ta làm xong những điều Ta đã hứa

cùng người.

5- Giê-hô-va Đức Chúa Trời lập giao ước với dân Y-sơ-ra-ên:

Xuất Ê-díp-tô Ký 19:1-6: Tháng thứ ba, sau khi ra khỏi xứ Ê-díp-tô, trong ngày đó dân Y-sơ-ra-ên đến nơi đồng vắng Si-na-i. Từ Rê-phi-đim ra đi, đến nơi đồng vắng Si-na-i, đóng trại tại đó, đối diện cùng núi. Môi-se bèn lên đến Đức Chúa Trời, Đức Giê-hô-va ở trên núi gọi người mà phán rằng: Người hãy nói như vậy cho nhà Gia-cốp, và tỏ điều nầy cho dân Y-sơ-ra-ên: Các người đã thấy điều Ta làm cho người Ê-díp-tô, Ta chở các người trên cánh chim đại bàng làm sao, và dẫn các người đến cùng Ta thể nào. Vậy, bây giờ, nếu các người vâng Lời Ta và giữ sự giao ước Ta, thì trong muôn dân, các người sẽ thuộc riêng về Ta, vì cả thế gian đều thuộc về Ta. Các người sẽ thành một nước thầy tế lễ, cùng một dân tộc thánh cho Ta. Bấy nhiêu Lời đó người sẽ nói lại cùng dân Y-sơ-ra-ên.

6- Giê-hô-va Đức Chúa Trời lập giao ước với Đức Chúa Jêsus Christ, Con một Ngài:

Thi-Thiên 2:1-9: Nhân sao các ngoại bang nào loạn? Và những dân tộc toan mưu chước hư không? Các vua thế gian nổi dậy, các quan trưởng bàn nghị cùng nhau nghịch Đức Giê-hô-va, và nghịch Đấng chịu xúc dầu của Ngài, mà rằng: Chúng ta hãy cắt đứt dây trói của hai Người, và quăng xa ta xiềng xích của họ. Đấng ngự trên trời sẽ cười, Chúa sẽ nhạo báng chúng nó. Bấy giờ Ngài sẽ nổi thịnh nộ phán cùng chúng nó, dùng cơn giận dữ mình khuấy khuấy chúng nó, mà rằng: Dầu vậy, Ta đã lập Vua Ta Trên Si-ôn là núi thánh Ta. Ta sẽ giảng ra mạng lệnh: Đức Giê-hô-va phán cùng Ta rằng: Người là Con Ta; Ngày nay Ta đã sanh Người. Hãy cầu Ta, Ta sẽ ban cho Con các ngoại bang làm cơ nghiệp, và các đầu cùng đất làm của cải. Con sẽ dùng cây gậy sắt mà đập bể chúng nó; Con sẽ làm vỡ nát chúng nó khác nào bình gốm.

Hê-bơ-rơ 7:17-28: Vả, nầy là lời làm chứng cho Ngài rằng: Con làm thầy tế lễ đời đời Theo ban Mên-chi-xê-đéc. Như vậy, điều răn trước kia vì không quyền không ích nên đã bị bỏ rồi; bởi chưng luật pháp không làm trọn chi hết, lại có một sự trông cậy hay hơn đem vào thay cho luật pháp, và bởi sự trông cậy đó chúng ta đến gần Đức Chúa Trời. Vả lại, sự thay đổi nầy chẳng phải là không có lời thề mà được làm ra. Những thầy tế lễ khác không bởi lời thề mà được lập lên, nhưng Ngài đã được lập lên bằng lời thề, bởi Đấng đã phán cùng Ngài rằng: Chúa đã thề rồi, và không hối lời thề ấy đâu; Con làm thầy tế lễ đến đời đời. Vì thế, Đức Chúa Jêsus đã trở nên Đấng bảo lãnh cho một cái giao ước rất tôn trọng hơn cái trước. Vả lại, số thầy tế lễ rất nhiều, vì sự chết nên không giữ luôn được chức vụ. Nhưng Ngài, vì hằng có đời đời, nên giữ lấy chức tế lễ không hề đổi thay. Bởi đó Ngài có thể cứu toàn vẹn những kẻ nhờ Ngài mà đến gần Đức Chúa Trời, vì Ngài hằng sống để cầu thay cho những kẻ ấy. Ấy đó thật là thầy tế lễ thượng phẩm mà chúng ta có cần dùng, thánh khiết, không tội, không ô uế, biệt khỏi kẻ có tội, được cất lên cao hơn các tầng trời: không như những thầy tế lễ thượng phẩm khác, cần phải hằng ngày dâng tế lễ, trước vì tội mình, sau vì tội dân; Ngài làm việc đó một lần thì đủ cả, mà dâng chính mình Ngài làm tế lễ. Vì luật pháp lập những người vốn yếu đuối làm thầy tế lễ thượng phẩm; nhưng lời thề có sau luật pháp thì lập Con, là Đấng đã nên trọn lành đời đời.

7- Giê-hô-va Đức Chúa Trời lập Giao-ước mới với hết thảy những người sẽ được gọi là dân Y-sơ-ra-ên thật trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ.

Giê-rê-mi 31:31-36: Đức Giê-hô-va phán: Nầy, những ngày đến, bấy giờ Ta sẽ lập một giao ước mới với nhà Y-sơ-ra-ên và với nhà Giu-đa. Giao ước nầy sẽ không theo giao ước mà Ta đã kết với tổ phụ chúng nó trong ngày Ta nắm tay dặt ra khỏi đất Ê-díp-tô, tức giao ước mà chúng nó đã phá đi, dầu rằng Ta làm chồng chúng nó, Đức Giê-hô-va phán vậy. Đức Giê-hô-va phán: Nầy là giao ước mà Ta sẽ lập với nhà Y-sơ-ra-ên sau những ngày đó. Ta sẽ đặt luật pháp Ta trong bụng chúng nó và chép vào lòng. Ta sẽ làm Đức Chúa Trời chúng nó, chúng nó sẽ làm dân Ta. Chúng nó ai nấy sẽ chẳng dạy kẻ lân cận mình hay là anh em mình, mà rằng: Hãy nhận biết Đức Giê-hô-va! vì chúng nó thấy đều sẽ biết Ta, kẻ nhỏ cũng như kẻ lớn. Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ tha sự gian ác chúng nó, và chẳng nhớ tội chúng nó nữa. Đức Giê-hô-va, là Đấng đã ban mặt trời làm sự sáng ban ngày, ban thứ tự mặt trăng và ngôi sao soi ban đêm, lật biển lên, đến nổi sóng nó gầm thét, Đức Giê-hô-va vạn quân là Danh của Ngài phán rằng: Nếu lệ luật đó mất đi khỏi trước mặt Ta, thì bấy giờ dòng giống Y-sơ-ra-ên cũng sẽ thôi không làm một nước trước

mặt Ta đời đời, Đức Giê-hô-va phán vậy.

Để những người tin Chúa có thể nhận được Giao-ước mới của Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Jêsus Christ phải trở nên Đấng trung bảo, nghĩa là Đấng bảo lãnh cho những người nào xứng đáng nhận được Giao-ước mới của Đức Chúa Trời, được lập bằng huyết của Đức Chúa Jêsus Christ - Con một của Đức Chúa Trời, mà chiên con không tỳ vết chi phải chịu giết trong đêm của Lễ vượt qua của Đức Giê-Hô-Va tại xứ Ê-díp-tô (năm 1446 B.C.) đó là bóng về giá cứu chuộc dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô là nhà nô-lệ.

Hê-bơ-rơ 9:1-28: **Giao-ước trước cũng có những luật về việc thờ phượng và một nơi thánh dưới đất. Và, một đền tạm đã dựng lên: phần thứ nhất gọi là nơi thánh, có chân đèn, bàn và bánh bày ra; rồi đến phía trong màn thứ hai, tức là phần gọi là nơi rất thánh, có lư hương bằng vàng và hòm giao ước, toàn bọc bằng vàng. Trong hòm có một cái bình bằng vàng đựng đầy ma-na, cây gậy trở hoa của A-rôn, và hai bảng giao ước; phía trên có hai chên-ru-bin vinh hiển, bóng nó che phủ nơi chuộc tội. Nhưng đây không phải dịp kể các điều đó cho rõ ràng. Các vật đã sắp đặt như vậy, hằng ngày những thầy tế lễ vào phần thứ nhất trong đền tạm, dâng làm trọn việc tế lễ; nhưng, phần thứ hai, thì mỗi năm một lần chỉ một mình thầy tế lễ thượng phẩm vào, chẳng bao giờ mà không đem huyết dâng vì chính mình và vì sự lầm lỗi dân chúng. Đức Thánh Linh lấy đó chỉ ra rằng hễ đền tạm thứ nhất đang còn, thì đường vào nơi rất thánh chưa mở. Ấy là một hình bóng chỉ về đời bây giờ, để tỏ rằng các lễ vật và của lễ thiêu dâng đó, không có thể làm cho kẻ thờ phượng được vẹn lành về lương tâm. Đó chẳng qua là mạng lệnh của xác thịt, cũng như các lễ ăn, uống, rửa sạch, chỉ lập cho đến kỳ hoán cải vậy. Nhưng Đấng Christ đã hiện đến, làm thầy tế lễ thượng phẩm của những sự tốt lành sau này; Ngài đã vượt qua đền tạm lớn hơn và trọn vẹn hơn, không phải tay người dựng ra, nghĩa là không thuộc về đời này; Ngài đã vào nơi rất thánh một lần thì đủ hết, không dùng huyết của dê đực và của bò con, nhưng dùng chính huyết mình, mà được sự chuộc tội đời đời. Vì nếu huyết của dê đực bò đực cùng tro bò cái tơ mà người ta rưới trên kẻ ô uế còn làm sạch được phần xác thịt họ và nên thánh thay, huống chi huyết của Đấng Christ, là Đấng nhờ Đức Thánh Linh đời đời, dâng chính mình không tì tích cho Đức Chúa Trời, thì sẽ làm sạch lương tâm anh em khỏi công việc chết, dâng hầu việc Đức Chúa Trời hằng sống, là đường nào! Nhân đó, Ngài là Đấng trung bảo của giao ước mới, để khi Ngài chịu chết mà chuộc tội đã phạm dưới giao ước cũ, thì những kẻ được kêu gọi nhận lãnh cơ nghiệp đời đời đã hứa cho mình. Vì khi có chúc thư (*bản di chúc*), thì cần phải đợi đến kẻ trời chết đã. Chúc thư (*bản di chúc*) chỉ có giá trị sau lúc chết, vì hễ kẻ trời (*người làm tờ di chúc*) còn sống thì nó không có quyền gì. Ấy vậy, chính giao ước trước nào chẳng phải là không dùng huyết mà lập. Lúc Môi-se phán mọi điều răn của luật pháp cho dân chúng, có lấy huyết của bò con và dê đực, với nước, dây nhung đỏ tía và nhánh ngưi tất rảy trên sách cùng trên cả dân chúng, mà nói rằng: Đây là huyết của sự giao ước mà Đức Chúa Trời đã dạy lập với các ngươi. Đoạn, người cũng lấy huyết rảy đền tạm cùng mọi đồ thờ. Theo luật pháp thì hầu hết mọi vật đều nhờ huyết mà được sạch: không đổ huyết thì không có sự tha thứ. Vậy, nếu những tượng chỉ về các vật trên trời đã phải nhờ cách ấy mà được sạch, thì chính các vật trên trời phải nhờ của lễ càng quý trọng hơn nữa để được sạch. Và Đấng Christ chẳng phải vào nơi thánh bởi tay người làm ra, theo kiểu mẫu nơi thánh thật, bèn là vào chính trong trời, để bây giờ vì chúng ta hiện ra trước mặt Đức Chúa Trời. Ấy chẳng phải là dâng chính mình Ngài nhiều lần, như thầy tế lễ thượng phẩm mỗi năm vào trong nơi rất thánh mà dâng huyết không phải là huyết mình; bằng chẳng vậy, thì từ buổi sáng thế đến nay, Ngài đã phải chịu khổ nhiều lần rồi. Nhưng hiện nay đến cuối cùng các thời đại, Ngài đã hiện ra chỉ một lần, dâng mình làm tế lễ để cất tội lỗi đi. Theo như đã định cho loài người phải chết một lần, rồi chịu phán xét, cũng vậy, Đấng Christ đã dâng mình chỉ một lần dâng cất tội lỗi của nhiều người; Ngài lại sẽ hiện ra lần thứ hai, không phải để cất tội lỗi đi nữa, nhưng để ban sự cứu rỗi cho kẻ chờ đợi Ngài.**

Chúng ta đã nhận biết ý nghĩa của Lễ thật về bảy ngày mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với Nô-ê trước khi Ngài khiến cơn nước lụt, là sự trừng phạt loài người hung ác ở trên đất này, xảy ra, đó *bảy thời kỳ được định rõ có liên quan đến một giới hạn hoặc là sự sống hoặc là sự chết, hoặc là sự bắt đầu hoặc là sự kết thúc, hoặc trong quá khứ, hoặc cho tương lai, hoặc vĩnh viễn không bao giờ qua đi.* (ý nghĩa của chữ ngày).

Sáng thế ký 7:4: Vì còn bảy ngày nữa, Ta sẽ làm mưa xuống mặt đất, trong bốn mươi ngày và bốn mươi đêm; Ta sẽ tuyền diệt khỏi đất hết các loài của Ta đã dựng nên.

Bản King James version chép: ⁴For yet ^{H5750}seven ^{H7651}days ^{H3117}, and I will cause it to rain ^{H4305}upon the earth ^{H776}forty ^{H705}days ^{H3117}and forty ^{H705}nights ^{H3915}; and every ^{H3605}living substance ^{H3351}that I have made ^{H6213}will I destroy ^{H4229}from off ^{H5921}the face ^{H6440}of the earth ^{H127}.

Trong bài trước chúng ta đã học và biết ý nghĩa của chữ **mưa** đó là bóng về Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời, là Lời đã được phán ra khỏi môi miệng của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, ấy là để ban sự sống, duy trì sự sống cho muôn vật mà Ngài đã tạo nên trên đất này. Thế nhưng đối với loài người hung ác, là những kẻ không tiếp nhận, không vâng phục và không tuân theo các mạng lệnh cùng điều răn của Đức Chúa Trời, thì Lời của Đức Chúa Trời sẽ phán xét những kẻ hung ác đó, như mưa lũ sẽ tiêu diệt các loài vật có sanh khí, nghĩa là có linh hồn sống trong mình ở trên đất này vậy.

Chữ **bốn mươi** - forty ^{H705} chép trong câu 4 trên, đó là chữ אַרְבָּעִים - arba'iyim, số 705 ra từ chữ רַבַּע - raba', số 7251 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *bốn mươi, hình vuông; có thứ tự, sự dứt khoát, sự thẳng thắn, sự kiên quyết, sự không úp mở, sự sòng phẳng, sự điều chỉnh cho thích hợp;*

Số **bốn mươi** trong Kinh-Thánh là con số mang biểu tượng thời gian của sự thử thách, trách nhiệm, cũng như sự báo trả công bình của Đức Chúa Trời đối với loài người trên đất này, mà tính chất của những sự đó chính là những điều được tỏ ra về số **bốn mươi** đó như là *cuộc hành trình, sự kiêng ăn, sự sửa phạt, sự thử thách, sự căm dỗ*.. như bốn mươi ngày bốn mươi đêm không ăn bánh, không uống nước của Môi-se, khi người lên trên núi Si-nai để gặp Đức Giê-Hô-Va (*Xuất Ê-díp-tô Ký 34:28*); Bốn mươi ngày do thám xứ của mười hai thám tử của dân Y-sơ-ra-ên (*Dân số ký 13:25*); Bốn mươi năm dân Y-sơ-ra-ên phải đi trong đồng vắng thay vì bốn mươi ngày (*Dân số ký 14:34*); Vua Đa-vít cai trị Y-sơ-ra-ên bốn mươi năm (*1 Các vua 2:11*); Vì cố tội lỗi mình mà dân Y-sơ-ra-ên bị dân Phi-li-tin cai trị trọn bốn mươi năm (*Các quan xét 13:1*); Đức Chúa Jêsus Christ kiêng ăn bốn mươi ngày bốn mươi đêm nơi đồng vắng (*Ma-thi-ơ 4:2*); Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định cho dân Y-sơ-ra-ên phải làm tội mọi và bị dân Ê-díp-tô hà hiếp bốn trăm năm (*Sáng thế ký 15:13*).

Mục đích Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ấn định thời gian liên quan đến con số bốn mươi, hoặc bốn trăm là thời gian thử thách, để sửa trị, để tôi luyện, để luyện lọc tuyển dân của Ngài, hoặc đối với các tội lỗi của Ngài, hoặc đối với sự báo trả công bình của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời trên loài người nói chung.

Thời gian bốn mươi ngày và bốn mươi đêm mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định khiến mưa từ trên trời đổ xuống trái đất này, đó là sự báo trả của Luật pháp đối với loài người hung ác ở trên đất này.

Chúng ta biết rằng, mọi sự đã xảy ra với loài người trong đời của Nô-ê đó là thật, nhưng mọi sự đó cũng là bóng cho những sự sẽ xảy đến cho loài người vào thời kỳ sau rốt này, nhưng không phải là một cơn nước lụt, mà là một cơn thanh nộ, tức là sự thực thi các Lời đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời cảnh báo đối với những người nào không vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài, sẽ phải chịu.

Chúng ta hãy nhớ lại dân Y-sơ-ra-ên, vốn đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời định cho họ một cuộc hành trình vào chiếm xứ Ca-na-an đó chỉ là **bốn mươi ngày** mà thôi, thế nhưng bởi sự vô tín và những sự cứng lòng của dân Y-sơ-ra-ên, mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã trừng phạt họ, phải chịu bốn mươi năm lang thang trong đồng vắng, cho đến khi những người vô tín trong dân Y-sơ-ra-ên, tức là những người đã theo Môi-se rút ra khỏi xứ Ê-díp-tô đó, phải ngã chết nơi đồng vắng, ngoại trừ Giô-suê và Ca-lép, cùng gia đình của họ, là được sống và được vào nhận lấy xứ Ca-na-an mà thôi.

Dân số ký 14:26-38: **Đức Giê-hô-va cũng phán cùng Môi-se và A-rôn, mà rằng: Ta sẽ chịu hội chúng hung dữ nầy hay làm bầm cùng Ta cho đến chừng nào? Ta đã nghe lời làm bầm của dân Y-sơ-ra-ên oán trách Ta. Hãy nói với dân chúng: Đức Giê-hô-va nói rằng: Ta chỉ sự hằng sống Ta mà thể, Ta sẽ đãi các người tùy theo lời Ta đã nghe các người nói; những thầy các người sẽ ngã nằm trong đồng vắng nầy. Các người mà người ta đã tu bộ, hết thầy bao nhiêu cũng vậy, từ hai mươi tuổi sắp lên, là những kẻ đã làm bầm cùng Ta, thì chẳng hề được vào xứ mà Ta đã thề cho các người ở, ngoại trừ Ca-lép, con trai của Giê-phu-nê, và Giô-suê, con trai của Nun. Nhưng Ta sẽ đem vào xứ những con trẻ của các người mà các người có nói rằng: Chúng nó sẽ bị làm một miếng mồi; rồi chúng nó sẽ biết xứ các người đã chê bai. Còn những thầy các người sẽ ngã nằm trong đồng vắng nầy. Con cái các người sẽ chăn chiên nơi đồng vắng trong bốn mươi năm, và sẽ mang hình phạt vì tội thông dâm của các người, cho đến chừng nào thầy của các người đã ngã rạp hết trong đồng vắng. Các người đi do thám xứ bao nhiêu ngày, nghĩa là bốn mươi ngày,**

thì các người cũng sẽ mang hình phạt vì tội gian ác mình bấy nhiêu năm, nghĩa là bốn mươi năm, một năm đền cho một ngày; bấy giờ các người sẽ biết Ta đã xây khối các người. Ta, Đức Giê-hô-va, đã phán: Ta sẽ làm điều này cho cả hội chúng hung dữ này đã hiệp lại nghịch cùng Ta; chúng nó sẽ bị hao mòn và chết tại trong đồng vắng này. Những người mà Môi-se đã sai đi do thám xứ, khi trở về có xui cho cả hội chúng lầm bầm cùng Môi-se, và có phao phản xứ, những người này đều bị một tai vạ hành chết trước mặt Đức Giê-hô-va. Nhưng trong bọn người đi do thám xứ, chỉ có Giô-suê, con trai của Nun, và Ca-lép, con trai của Giê-phu-nê, còn sống được.

Hê-bơ-rơ 3:1-19: Bởi cố đó, hỡi anh em thánh, là kẻ dự phần ơn trên trời gọi, hãy suy kỹ đến sứ giả và thầy tế lễ thượng phẩm mà chúng ta tin theo, tức là Đức Chúa Jêsus, Ngài đã trung tín với Đấng đã lập Ngài, cũng như Môi-se trung tín với cả nhà Chúa vậy. Vì Ngài đã được xưng là đáng vinh hiển cao trọng hơn Môi-se, chẳng khác nào thợ cất nhà được tôn trọng hơn chính cái nhà. Vả, chẳng có một cái nhà nào không phải bởi có người dựng nên; mà Đấng đã dựng nên muôn vật, ấy là Đức Chúa Trời. Còn về Môi-se, người đã trung tín trong cả nhà Chúa, như một kẻ tội tở, gọi đến làm chứng về điều ngày sau sẽ được rao giảng. Nhưng Đấng Christ thì trung tín như con trai quản trị nhà Chúa; mà nhà Chúa tức là chúng ta, miễn là chúng ta giữ vững vàng cho đến cuối cùng lòng tin chắc và trông cậy, là sự chúng ta lấy làm vinh hiển. Cho nên, như Đức Thánh Linh phán rằng: Ngày nay nếu các người nghe tiếng Ngài, thì chớ cứng lòng, như lúc nổi loạn, là ngày thử Chúa trong đồng vắng, là nơi tổ phụ các người thấy công việc Ta làm trong bốn mươi năm, mà còn thử để dò xét Ta! Nhân đó, Ta giận dòng dõi này, và phán rằng: Lòng chúng nó lầm lạc luôn, chẳng từng biết đường lối Ta. Đây là lời thề mà Ta lập trong cơn thanh ngộ, rằng: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ của Ta! Hỡi anh em, hãy giữ lấy, kẻ ai trong anh em có lòng dữ và chẳng tin mà trái bỏ Đức Chúa Trời hằng sống chẳng. Nhưng hằng ngày anh em hãy khuyên bảo lẫn nhau, đang khi còn gọi là “Ngày nay”, hầu cho trong anh em không ai bị tội lỗi dễ dàng mà cứng lòng. Vì chúng ta đã được dự phần với Đấng Christ, miễn là giữ lòng tin ban đầu của chúng ta cho vững bền đến cuối cùng, trong khi còn nói rằng: Ngày nay nếu các người nghe tiếng Ngài, thì chớ cứng lòng, như lúc nổi loạn. Vả, ai là kẻ nghe tiếng Ngài rồi nổi loạn, há chẳng phải những người nhờ Môi-se dẫn ra khỏi xứ Ê-díp-tô sao? Đức Chúa Trời đã giận ai trong bốn mươi năm? Há chẳng phải giận những kẻ phạm tội, mà thầy họ đã ngã trong đồng vắng sao? Ngài lại thề với ai rằng không được vào sự yên nghỉ của Ngài? Há chẳng phải với những người không vâng lời sao? Vả, chúng ta thấy những người ấy không thể vào đó được vì cố không tin.

Sáng thế ký 7:6-9: Đoạn, Nô-ê làm theo mọi điều Đức Giê-hô-va đã phán dặn mình. Vả, khi lụt xảy ra, và nước tràn trên mặt đất, thì Nô-ê đã được sáu trăm tuổi. Vì cố nước lụt, nên Nô-ê vào tàu cùng vợ, các con trai và các dâu mình; loài vật thanh sạch và loài vật không thanh sạch, loài chim, loài côn trùng trên mặt đất, từng cặp, đực và cái, trống và mái, đều đến cùng Nô-ê mà vào tàu, y như Lời Đức Chúa Trời đã phán dặn người.

Như chúng ta đã biết chiếc tàu mà Nô-ê đã đóng theo mạng lệnh của Đức Giê-hô-va đó là bóng về cấu trúc của Lời Đức Chúa Trời, là Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời và cũng là bóng về Hội-Thánh hữu hình và thật của Đức Chúa Jêsus Christ ở trên đất này.

Việc Giê-hô-va Đức Chúa Trời phán với Nô-ê cùng cả nhà người vào trong chiếc tàu mang ý nghĩa như thế nào của Lẽ thật ?

Tự Nô-ê không biết khi nào Giê-hô-va Đức Chúa Trời sẽ khiến cơn nước lụt xảy ra, cũng như các tội tở của Đức Chúa Jêsus Christ trong thời kỳ sau rốt này không biết khi nào Hội-Thánh của Đức Chúa Trời sẽ được cất về thiên đàng vậy, dù các tội tở của Đức Chúa Jêsus Christ cũng như Nô-ê cùng với ba con trai của ông đã vâng theo mạng lệnh của Đức Giê-hô-va để đóng chiếc tàu cứu chuộc cả nhà mình vậy.

Chính Đức Giê-hô-va đã mạng lệnh cho Nô-ê cùng cả nhà người vào tàu và chính Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã khiến các loài thú đã được Ngài chọn đó đến với Nô-ê mà vào tàu và chính Ngài đóng cửa chiếc tàu.

Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời đóng cửa duy nhất ở bên hông của chiếc tàu đó lại, thì không có một người nào có thể vào chiếc tàu đó được nữa và đó là bóng về việc Đức Thánh-Linh sẽ cất Hội-Thánh của Ngài lên chốn không trung để gặp Đức Chúa Jêsus Christ trong ngày Ngài trở lại để đón Hội-Thánh về thiên đàng.

1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:15-18: **Vả, nầy là điều chúng tôi nhờ lời Chúa mà rao bảo cho anh em: chúng ta là kẻ sống, còn ở lại cho đến kỳ Chúa đến, thì không lên trước những người đã ngủ rồi. Vì sẽ có tiếng kêu lớn và tiếng của thiên sứ lớn cùng tiếng kèn của Đức Chúa Trời, thì chính mình Chúa ở trên trời giáng xuống; bấy giờ những kẻ chết trong Đấng Christ, sẽ sống lại trước hết. Kế đến chúng ta là kẻ sống, mà còn ở lại, sẽ cùng nhau đều được cất lên với những người ấy giữa đám mây, tại nơi không trung mà gặp Chúa, như vậy chúng ta sẽ ở cùng Chúa luôn luôn. Thế thì, anh em hãy dùng lời đó mà yên ủi nhau.**

Đức Chúa Jêsus đã cảnh cáo với hết thấy những người đã đến nghe Ngài giảng, rằng: “Các người đừng tưởng Ta đến đặng phá luật pháp hay là lời tiên tri; Ta đến, không phải để phá, song để làm cho trọn. Vì Ta nói thật cùng các người, đang khi trời đất chưa qua đi, thì một chấm một nét trong luật pháp cũng không qua đi được cho đến khi mọi sự được trọn. Vậy, ai hủy một điều cực nhỏ nào trong những điều răn nầy, và dạy người ta làm như vậy, thì sẽ bị xưng là cực nhỏ trong nước thiên đàng; còn như ai giữ những điều răn ấy, và dạy người ta nữa, thì sẽ được xưng là lớn trong nước thiên đàng.” (Ma-thi-ơ 5:17-19)

Chúng ta không được phép bỏ qua một chữ nào đã được chép trong Kinh-Thánh, cũng giống trong thân thể của chúng ta không có một cơ phận nào là thừa cả, thấy đều có giá trị mật thiết đến sự sống của cả thân thể.

Lời Chúa đã chép rằng: **Vả, khi lụt xảy ra, và nước tràn trên mặt đất, thì Nô-ê đã được sáu trăm tuổi.** Loài người được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên vào ngày thứ sáu của cuộc sáng thế. Số mười là biểu tượng về trách nhiệm và Nô-ê là người công bình, đồng đi cùng Đức Chúa Trời và như vậy, Nô-ê là bóng về Hội-Thánh của Đức Chúa Trời (cũng là Hội-Thánh của Đấng Christ), vì định nghĩa Hội-Thánh theo ngôn ngữ Hê-bơ-rơ và Hy-lạp, là *những người được thánh hoá được triệu tập nhóm lại cùng nhau*;

Sáu trăm tuổi của Nô-ê đồng nghĩa với thời gian đã định về *trách nhiệm trọn vẹn* (mười lần mười) của Hội-Thánh của Đức Chúa Trời phải làm cho trọn (*Ma-thi-ơ 5:17*), mà cấu trúc của Hội-Thánh bao gồm các chức vụ được chỉ định bởi Đức Thánh-Linh, trong đó có người phụ trách giảng dạy Luật pháp của Đức Chúa Trời, có người làm tiên tri, có người làm giáo sư, có người làm các phép lạ, mà trong thời kỳ giao ước cũ có Môi-se, A-rôn, cùng các đấng tiên tri như Sa-mu-ên, Đa-ni-ên, Ê-sai, Giê-rê-mi, Ê-xê-chi-ên, Ê-li, Ê-li-sê... rồi đến các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, đều phải làm cùng một công việc, đó là thay mặt Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời giảng dạy Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời cho muôn dân, hầu cho nhờ quyền phép của Luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời mà người ta được nên một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ (*Ma-thi-ơ 5:48; Rô-ma 12:2; Ê-phê-sô 4:13; Cô-lô-se 1:28; 1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:23; 2 Ti-mô-thê 3:16-17*).

Vì mọi sự ở dưới trời có kỳ định, nên khi thời hạn đã định cho Hội-Thánh của Đức Chúa Trời phải làm đã đến, thì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ thi hành sự phán xét của Ngài, trước hết là từ trong nhà của Đức Giê-Hô-Va, rồi tiếp đến là muôn dân trên đất này.

Ê-xê-chi-ên 34:11-31: **Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Nầy, chính Ta, tức là Ta, sẽ kiếm chiên Ta, Ta sẽ tìm nó ra. Ví như kẻ chăn tìm bầy mình ra, trong ngày mà nó ở giữa những chiên mình bị tan lạc, thì Ta cũng sẽ tìm chiên Ta ra như vậy: Ta sẽ cứu chúng nó ra khỏi mọi nơi mà chúng nó đã bị tan lạc trong ngày mây mù tăm tối. Ta sẽ đem chúng nó ra khỏi giữa các dân; Ta sẽ nhóm chúng nó lại từ các nước, và đem chúng nó về trong đất riêng chúng nó. Ta sẽ chăn chúng nó trên các núi của Y-sơ-ra-ên, kể khe nước, và trong mọi nơi có dân cư trong nước. Ta sẽ chăn chúng nó trong những đồng cỏ tốt, và chuồng chúng nó sẽ ở trên các núi nơi đất cao của Y-sơ-ra-ên; ở đó chúng nó sẽ nghỉ trong chuồng tử tế, và ăn cỏ trong đồng cỏ màu mỡ, tức là trên các núi của Y-sơ-ra-ên. Ấy chính Ta sẽ chăn chiên Ta và cho chúng nó nằm nghỉ, Chúa Giê-hô-va phán vậy. Ta sẽ tìm con nào đã mất, dắt về con nào đã bị đuổi, rịt thuốc cho con nào bị gãy, và làm cho con nào đau được mạnh. Nhưng Ta sẽ hủy diệt những con mập và mạnh. Ta sẽ dùng sự công bình mà chăn chúng nó. Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Còn như bay, hỡi bầy chiên Ta, nầy, Ta xét đoán giữa chiên và chiên, giữa chiên đực và dê đực. Bay ăn trong vườn cỏ xinh tốt, mà lại lấy chân giầy đạp những cỏ còn lại; đã uống những nước trong, lại lấy chân vậy đục nước còn thừa; bay há chẳng coi sự đó là việc nhỏ mọn sao? Còn những chiên Ta thì phải ăn cỏ chân bay đã giầy đạp, và uống nước chân bay đã vậy đục! Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Nầy, Ta, chính Ta, sẽ xét đoán giữa những chiên mập và chiên gầy. Vì bay lấy hông lấy vai mà xốc, lấy sừng mà húc mọi chiên con có bệnh, cho đến chừng bay đã làm tan lạc chúng nó ra ngoài, nên Ta sẽ đến cứu bầy chiên Ta, chúng nó sẽ không làm mỗi nữa, và Ta sẽ xét đoán giữa chiên và chiên. Ta sẽ lập trên chúng nó chỉ một kẻ**

chăn, người sẽ chăn chúng nó, tức là Đa-vít, tôi tớ Ta. Ấy là người sẽ chăn chúng nó, người sẽ làm kẻ chăn chúng nó. Ta, Đức Giê-hô-va, sẽ làm Đức Chúa Trời chúng nó, còn Đa-vít, tôi tớ Ta, sẽ làm Vua giữa chúng nó. Ta, Đức Giê-hô-va, đã phán vậy. Bấy giờ Ta sẽ kết với chiên Ta một giao ước hòa bình. Ta sẽ làm cho những thú dữ trong đất dứt đi, đặng dân Ta có thể ở yên ổn trong đồng vắng và ngủ trong rừng. Ta sẽ làm cho chúng nó với các miền chung quanh đôi Ta nên nguồn phước. Ta sẽ khiến mưa sa nơi mùa thuận tiện, ấy sẽ là cơn mưa của phước lành. Cây ngoài đồng sẽ ra trái, và đất sẽ sanh hoa lợi. Chúng nó sẽ ở yên trong đất mình, và sẽ biết Ta là Đức Giê-hô-va, khi Ta đã bẻ gãy những đòn của ách chúng nó, và đã giải cứu chúng nó ra khỏi tay những kẻ bắt chúng nó phục dịch. Chúng nó sẽ chẳng làm mồ của các dân ngoại nữa; những loài thú của đất sẽ chẳng nuốt chúng nó nữa; chúng nó sẽ ở yên ổn, chẳng ai làm cho sợ hãi. Ta sẽ sắm vườn có danh tiếng cho chúng nó, chúng nó sẽ không chết đói trong đất mình nữa, và cũng không còn chịu sự hổ nhục của các nước nữa. Chúng nó sẽ biết Ta, Đức Giê-hô-va, là Đức Chúa Trời chúng nó, ở cùng chúng nó, và biết nhà Y-sơ-ra-ên chúng nó là dân Ta, Chúa Giê-hô-va phán vậy. Bay là chiên của Ta, là chiên của đồng cỏ Ta; bay là loài người, và Ta là Đức Chúa Trời bay, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

Đức Giê-hô-va đã phán rằng, Ngài sẽ khiến mưa xuống trên đất này **bốn mươi ngày và bốn mươi đêm**, để huỷ diệt loài người hung ác cùng các loài vật có hơi thở ở trên đất này (Sáng thế ký 7:4).

Như chúng ta đã biết số bốn mươi trong Kinh-Thánh là con số mang biểu tượng của thời gian thử thách, trách nhiệm, cũng như sự báo trả công bình của Đức Chúa Trời đối với loài người trên đất này, nên khi thời hạn Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã cho những người nào tiếp nhận Luật pháp của Ngài, vâng giữ và làm theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài, cùng làm chứng về Lời Đức Chúa Trời cho muôn dân trên đất này, là phần trách nhiệm của hết thảy những người nào xưng mình là người tin Chúa, sẽ phải làm đó, đã đến kỳ hạn, thì bấy giờ chính Giê-hô-va Đức Chúa Trời sẽ thi hành sự phán xét của Ngài, mà trước hết là sự phán xét sẽ khởi đầu từ trong nhà của Đức Chúa Trời, như Lời Chúa đã chép.

1 Phi-e-rơ 4:17: **Vì thời kỳ đã đến, là khi sự phán xét sẽ khởi từ nhà Đức Chúa Trời; vả, nếu khởi từ chúng ta, thì sự cuối cùng của những kẻ chẳng vâng theo Tin Lành Đức Chúa Trời sẽ ra thế nào?**

Đức Giê-hô-va đã mạng lệnh cho Nô-ê và cả nhà của người hãy vào tàu, vì trải qua sáu trăm năm của đời Nô-ê, Đức Giê-hô-va đã thấy Nô-ê là người công bình, nghĩa trong suốt thời gian đã định cho Hội-Thánh của Đức Chúa Trời phải thi hành trách nhiệm của mình ở trên đất này, con mắt của Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã dõi xem hết thảy mọi người nào đã xưng mình là người tin Chúa và Ngài chỉ cứu những người nào xứng đáng với tiêu chuẩn công bình của Luật pháp Ngài mà thôi.

Khi kỳ hạn đã đến, Giê-hô-va Đức Chúa Trời sẽ đóng cánh cửa cứu chuộc lại, những người không xứng đáng sẽ bị bỏ lại bên ngoài chiếc tàu mà Ngài đã cạy những người công bình của Ngài gây dựng nên.

Lu-ca 13:23-25: **Có người thưa Ngài rằng: Lạy Chúa, có phải chỉ ít kẻ được cứu chăng? Ngài đáp rằng: Hãy gắng sức vào cửa hẹp, vì, Ta nói cùng các ngươi, nhiều người sẽ tìm cách vào mà không vào được. Khi chủ nhà chõu dậy, đóng cửa lại rồi, các ngươi ở ngoài gõ cửa kêu rằng: Lạy Chúa, xin mở cho chúng tôi! Chủ sẽ trả lời rằng: Ta không biết các ngươi đến từ đâu.**

Ma-thi-ơ 25:1-13: **Khi ấy, nước thiên đàng sẽ giống như mười người nữ đồng trinh kia cầm đèn đi rước chàng rể. Trong các nàng đó, có năm người dại và năm người khôn. Người dại khi cầm đèn đi thì không đem dầu theo cùng mình. Song người khôn khi cầm đèn đi thì đem dầu theo trong bình mình. Vì chàng rể đến trễ, nên các nàng thấy đều buồn ngủ và ngủ gục. Đến khuya, có tiếng kêu rằng: Kia, chàng rể đến, hãy đi ra rước người! Các nữ đồng trinh bèn thức dậy cả, sửa soạn đèn mình. Các người dại nói với các người khôn rằng: Xin bớt dầu của các chị cho chúng tôi, vì đèn chúng tôi gần tắt. Nhưng các người khôn trả lời rằng: Không, e chẳng đủ cho chúng tôi và các chị; thà các chị hãy đi đến người bán dầu mà mua. Song trong khi họ đang đi mua, thì chàng rể đến; kẻ nào chực sẵn, thì đi với người cùng vào tiệc cưới, và cửa đóng lại. Chập lâu, những người nữ đồng trinh khác cũng đến và xin rằng: Hỡi Chúa, hỡi Chúa, xin mở cho chúng tôi! Nhưng người đáp rằng: Quả thật, Ta nói cùng các ngươi, Ta không biết các ngươi đâu. Vậy, hãy tỉnh thức, vì các ngươi không biết ngày, cũng không biết giờ.**